

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2016. gada 8. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 2001/29/EK — Informācijas sabiedrība — Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana — 3. panta 1. punkts — Izziņošana sabiedrībai — Jēdziens — Internets — Hipersaites, kas dod piekļuvi aizsargātiem darbiem, kuri padarīti pieejami citā interneta vietnē bez īpašnieka atļaujas — Darbi, kurus īpašnieks vēl nav publicējis — Šādu saišu izvietošana peļņas nolūkos

Lieta C-160/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 3. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 7. aprīlī, tiesvedībā

GS Media BV

pret

Sanoma Media Netherlands BV,

Playboy Enterprises International Inc.,

Britt Geertruida Dekker.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), tiesneši K. Toadere [*C. Toader*], A. Ross [*A. Rosas*], A. Prehala [*A. Prechal*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerālvokāts M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 3. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *GS Media BV* vārdā – *R. Chavannes* un *D. Verhulst*, *advocaten*,

— *Sanoma Media Netherlands BV* *Playboy Enterprises International Inc.* un *Britt Geertruida Dekker* vārdā – *C. Alberdingk Thijm* un *C. de Vries*, *advocaten*,

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *D. Kuon*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

- Francijas valdības vārdā – *D. Segoin, D. Colas* un *G. de Bergues*, pārstāvji,
 - Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes* un *T. Rendas*, pārstāvji,
 - Slovākijas valdības vārdā – *B. Ricziová*, pārstāve,
 - Eiropas Komisijas vārdā – *F. Wilman* un *T. Scharf*, kā arī *J. Samnadda*, pārstāvji,
- noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2016. gada 7. aprīļa tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV 2000, L 167, 10. lpp.) 3. panta 1. punkta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *GS Media BV* un *Sanoma Media Netherlands BV* (turpmāk tekstā – “*Sanoma*”), *Playboy Enterprises International Inc.*, *Britt Geertruida Dekker* (turpmāk tekstā, visi kopā – “*Sanoma u.c.*”) par tostarp hipersaišu izvietojumu interneta vietnē *GeenStijl.nl* (turpmāk tekstā – “vietne *GeenStijl*”), ko izmanto *GS Media*, uz citām vietnēm, kas ļauj aplūkot *B. G. Dekker* fotogrāfijas, ko izgatavojis žurnāls *Playboy* (turpmāk tekstā – “attiecīgās fotogrāfijas”).

Tiesiskais regulējums

- 3 Direktīvas 2001/29 preambulas 3., 4., 9., 10., 23. un 31. apsvērumā ir noteikts:
 - “(3) Ierosinātā saskaņošana palīdzēs īstenot iekšējā tirgus četras pamatbrīvības, un tā ir saistīta ar tiesību un jo sevišķi īpašuma, tajā skaitā intelektuālā īpašuma tiesību pamatprincipu un izpausmes brīvības, kā arī sabiedrības interešu ievērošanu.
 - (4) Nodrošinot lielāku juridisko noteiktību un intelektuālā īpašuma labāku aizsardzību, autortiesību un blakustiesību saskaņots tiesiskais regulējums veicinās būtisku ieguldījumu jaunradē un jauninājumos, tostarp tiklu infrastruktūrā, kas savukārt veicinās Eiropas rūpniecības izaugsmi un konkurētspējas palielināšanos gan satura un informācijas tehnoloģijas jomā, gan arī daudzās ražošanas nozarēs un kultūrā vispār. [..]
- [..]
- (9) Autortiesību un blakustiesību saskaņošanas pamatā jābūt augstam aizsardzības līmenim, jo šīm tiesībām ir izšķiroša nozīme intelektuālajā jaunradē. To aizsardzība palīdz nodrošināt jaunrades uzturēšanu un attīstību autoru, izpildītāju, producentu, patērētāju, kultūras, rūpniecības un visas sabiedrības interesēs. [..]
- (10) Lai autori vai izpildītāji varētu turpināt savu radošo un māksliniecisko darbību, viņiem jāsaņem atbilstīga atlīdzība par viņu darbu izmantošanu, bet producentiem tā jāsaņem, lai varētu finansēt šo darbību. [..] Lai garantētu minētās atlīdzības pieejamību un nodrošinātu iespēju iegūt labu atdevi no ieguldījumiem, vajadzīga intelektuālā īpašuma tiesību pienācīga aizsardzība.

[..]

(23) Šai direktīvai būtu jāturpina saskaņot autora tiesības uz izziņošanu. Šīs tiesības būtu jāsaprot plašā nozīmē – kā tādas, kas attiecas uz visa veida izziņošanu sabiedrībai, kura nav klāt vietā, kur notikusi sākotnējā izziņošana. [..]

[..]

(31) Jāsaglabā taisnīgs līdzsvars starp dažādu kategoriju tiesību subjektus tiesībām un interesēm un dažādu kategoriju tiesību subjektu un aizsargātu tiesību objektu lietotāju tiesībām un interesēm. Jāpārvērtē esošie dalībvalstu noteiktie izņēmumi un ierobežojumi, ņemot vērā jauno elektronisko vidi. [..]”

4 Šīs direktīvas 3. pantā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis autoriem piešķir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tajā skaitā savu darbu publiskošanu tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā.

[..]

3. Direktīvas 1. un 2. punktā minētās tiesības neizbeidzas līdz ar šajā pantā minēto izziņošanu vai publiskošanu.”

5 Minētās direktīvas 5. panta 3. un 5. punktā ir noteikts:

“3. Dalībvalstis var paredzēt izņēmumus vai ierobežojumus 2. un 3. pantā paredzētajām tiesībām šādos gadījumos:

[..]

c) preses izziņotu vai publicētu rakstu par aktuālām ekonomikas, politikas vai reliģijas tēmām vai tāda paša rakstura raidījumu vai citu tiesību objektu reproducēšanai, ja attiecīgā izmantošana nav nepārprotami atrunāta, un ja ir norādīts avots, tajā skaitā autors, vai darbu vai citu tiesību objektu izmantošana saistībā ar aktuālu notikumu reportāžām, ciktāl to pamato informācijas sniegšanas mērķis, un ja ir norādīts avots, tajā skaitā autors, ja vien to nav neiespējami izdarīt;

[..]

5. Šī panta 1., 2., 3. un 4. punktā paredzētos izņēmumus un ierobežojumus piemēro tikai dažos īpašos gadījumos, kas nav pretrunā ar darba vai cita tiesību objekta parasto izmantošanu un nepamatoti neskar tiesību subjekta likumīgās intereses.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

6 Pēc *Sanoma*, kas ir žurnāla *Playboy* izdevēja, pasūtījuma fotogrāfs *C. Hermès* 2011. gada 13. un 14. oktobrī uzņēma attiecīgās fotogrāfijas, kurām bija jāparādās šī žurnāla 2011. gada decembra numurā. Šajā saistībā *C. Hermès* piešķīra *Sanoma* izņēmuma atļauju publicēt šīs fotogrāfijas. Viņš arī piešķīra *Sanoma* atļauju īstenot no viņa autortiesībām izrietošās tiesības un pilnvaras.

7 *GS Media* uztur vietni *GeenStijl*, kurā atbilstoši šajā vietnē sniegtajai informācijai ir “ziņas, skandalozi atklājumi un žurnālistikas izmeklējumi par amizantām tēmām un vesels lērums jautru joku”, un katru dienu tai ir vairāk nekā 230 000 apmeklējumu, kas to padara par vienu no desmit visvairāk apmeklētajiem ziņu domēniem Nīderlandē.

- 8 2011. gada 26. oktobrī *GeenStijl* redakcija saņēma ziņu no pseidonīmu izmantojošas personas, kurā bija hipersaite, kas nosūta uz elektronisku datni, kas glabājas interneta vietnē *Filefactory.com* (turpmāk tekstā – “vietne *Filefactory*”), kura atrodas Austrālijā un kurā tiek glabāti dati. Šajā elektroniskajā datnē bija attiecīgās fotogrāfijas.
- 9 Tajā pašā dienā *Sanoma* pieprasīja *GS Media* mātesuzņēmumam liegt attiecīgajām fotogrāfijām tikt izplatītām saitē *GeenStijl*.
- 10 2011. gada 27. oktobrī raksts par šīm *B. G. Dekker* fotogrāfijām ar nosaukumu “[..]! *Dekker* [..] kailfotogrāfijas” tika publicēts vietnē *GeenStijl*; raksta malā bija redzams fragments no vienas no attiecīgajām fotogrāfijām, kas beidzās ar tekstu “Un, lūk, šeit saite uz fotogrāfijām, kuras jūs esat gaidījuši”. Ar vienu klikšķi uz šo tekstu papildinošo hipersaiti interneta lietotāji tika novirzīti uz saiti *Filefactory*, kurā cita hipersaite ļāva tiem lejupielādēt vienpadsmit elektroniskas datnes, kurās katrā bija viena no fotogrāfijām.
- 11 Tajā pašā dienā *Sanoma* vērsās ar vēstuli pie *GS Media* mātesuzņēmuma, pieprasot tai apstiprināt, ka hipersaite uz attiecīgajām fotogrāfijām ir izņemta no saites *GeenStijl*. *GS Media* uz šo pieprasījumu neatbildēja.
- 12 Savukārt pēc *Sanoma* pieprasījuma saitē *Filefactory* esošās attiecīgās fotogrāfijas tika izņemtas.
- 13 Ar 2011. gada 7. novembra vēstuli *Sanoma* u.c. juriskonsults vērsās pret *GS Media*, prasot no vietnes *GeenStijl* izņemt 2011. gada 27. oktobra rakstu, tajā skaitā hipersaiti, tajā esošās fotogrāfijas, kā arī interneta lietotāju reakciju, kas publicēta šajā pašā šīs vietnes lapā.
- 14 Tajā pašā dienā vietnē *GeenStijl* tika publicēts raksts par strīdu starp *GS Media* un *Sanoma* u.c. Šis raksts beidzās ar frāzi “Jaunums: vēl neesat redzējuši [*Dekker*] kailfotogrāfijas? Tās ir ŠEIT”. Šo paziņojumu atkal papildināja hipersaite, kas ļāva piekļūt interneta vietnei *Imageshack.us*, kurā bija redzama viena vai vairākas attiecīgās fotogrāfijas. Šīs interneta saites uzturētājs arī izpildīja *Sanoma* lūgumu izņemt šīs fotogrāfijas.
- 15 Trešajā rakstā “Bye Bye, adieu Playboy”, kas parādījās vietnē *GeenStijl* 2011. gada 17. novembrī, atkal bija hipersaite uz attiecīgajām fotogrāfijām. Šīs vietnes forumu apmeklējošie interneta lietotāji bija ievietojuši jaunas saites uz citām vietnēm, kurās attiecīgās fotogrāfijas bija redzamas.
- 16 2011. gada decembrī attiecīgās fotogrāfijas tika publicētas žurnālā *Playboy*.
- 17 *Sanoma* u.c. cēla prasību *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa, Nīderlande), tostarp norādot, ka, ievietojot hipersaites un vienas no attiecīgajām fotogrāfijām izgriezumus vietnē *GeenStijl*, *GS Media* ir pārkāpusi *C. Hermès* autortiesības un prettiesiski rīkojusies attiecībā pret *Sanoma* u.c. *Rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa) šo prasību lielā mērā apmierināja.
- 18 *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa, Nīderlande) atcēla šo nolēmumu, uzskatot, ka *GS Media*, ievietojot hipersaites vietnē *GeenStijl*, nav pārkāpusi *C. Hermès* autortiesības, jo attiecīgās fotogrāfijas jau ir publiskas pirms tam, tās izvietojot tiešsaistē vietnē *Filefactory*. Savukārt tā nosprieda, ka, izvietojot šīs saites, *GS Media* ir rīkojusies prettiesiski attiecībā pret *Sanoma* u.c., jo šīs vietnes apmeklētāji tika vedināti uzzināt par attiecīgajām fotogrāfijām, kuras prettiesiski tika ievietotas vietnē *Filefactory*. Taču, ja nebūtu šo saišu, šīs fotogrāfijas nebūtu bijis viegli atrast. Turklāt *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa) uzskatīja, ka, ievietojot vienas no fotogrāfijām izgriezumus vietnē *GeenStijl*, *GS Media* ir pārkāpusi *C. Hermès* autortiesības.
- 19 *GS Media* šo spriedumu pārsūdzēja kasācijas kārtībā iesniedzējtiesā – *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā Tiesa).

- 20 *Sanoma* u.c. iesniedza pretkasācijas sūdzību, kurā tā tostarp atsaucas uz 2014. gada 13. februāra spriedumu *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76), norādot, ka hipersaišu uz interneta vietni, kurā darbs tika izvietots bez tā autortiesību īpašnieka piekrišanas, nodošana interneta lietotāju rīcībā ir izziņošana sabiedrībai. Turklāt *Sanoma* u.c. apgalvo, ka piekļuve attiecīgajām fotogrāfijām *Filefactory* vietnē tika aizsargāta ar ierobežojošiem pasākumiem šā sprieduma izpratnē, kurus interneta lietotāji varēja apiet, pateicoties *GS Media* iejaukšanās un tās vietnei *GeenStijl*, tādēļ šīs fotogrāfijas tika publiskas plašākai sabiedrībai nekā tā, kas varētu būt normāli piekļuvusi šīm fotogrāfijām vietnē *Filefactory*.
- 21 Izskatot šo pretkasācijas sūdzību, iesniedzējtiesa uzskata, ka ne no 2014. gada 13. februāra sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76), ne no 2014. gada 21. oktobra rīkojuma (C-348/13, nav publicēts, EU:C:2014:2315) nav iespējams pietiekami skaidri secināt, vai ir notikusi “izziņošana sabiedrībai”, ja darbs pirms tam ir ticis publicēts, bet bez autortiesību īpašnieka atļaujas.
- 22 No vienas puses, no šīs Tiesas judikatūras izriet, ka ir jānoskaidro, vai attiecīgā iejaukšanās ļauj sasniegt sabiedrību, kas varētu neaptvert sabiedrību, attiecībā uz kuru tiesību īpašnieks ir devis savu atļauju, kas būtu saderīgi ar viņa ekskluzīvajām tiesībām izmantot savu darbu. No otras puses, ja darbs ir jau pieejams plašai sabiedrībai internetā, hipersaites izvietošana uz saiti, kurā tas jau ir, neļauj patiesībā skart jaunu sabiedrību. Turklāt ir jāņem vērā, ka ar interneta palīdzību ir atrodami ļoti daudzi darbi, kuri ir publiski bez tiesību īpašnieka atļaujas. Interneta vietnes pārvaldītājam, ja tam ir nodoms ievietot tajā hipersaiti, kas aizved uz vietni, kurā ir darbs, nebūs vienmēr viegli pārbaudīt, vai tiesību īpašnieks ir devis savu piekrišanu agrākai darba publicēšanai.
- 23 Turklāt iesniedzējtiesa norāda, ka pretkasācijas sūdzībā ir arī norādīts uz nosacījumiem, kuri ir jāizpilda, lai varētu būt runa par “ierobežojošiem pasākumiem” 2014. gada 13. februāra sprieduma *Svensson* u.c. izpratnē (C-466/12, EU:C:2014:76). Šī tiesa norāda šajā ziņā, ka, tā kā attiecīgās fotogrāfijas nebija neatrodamas internetā, pirms *GS Media* neievietoja hipersaiti uz *GeenStijl* vietni, lai arī tās nebija viegli rodamas, tādēļ šīs saites ievietošana tās vietnē būtiski atviegloja piekļuvi šīm fotogrāfijām.
- 24 Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) a) Vai tā ir “izziņošana” sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, ja persona, kas nav autortiesību īpašiece, ar hipersaiti tās pārvaldītā interneta vietnē norāda uz trešās personas pārvaldītu interneta vietni, kas ir pieejama visiem interneta lietotājiem, kurā bez tiesību īpašnieka atļaujas ir publiskots darbs?
- b) Vai nozīme ir tam, ka darbs arī citādi bez tiesību īpašnieka piekrišanas nav ticis publiski izziņots?
- c) Vai būtiski ir tas, ka hipersaites ievietotājs zina vai tam būtu jāzina, ka tiesību īpašnieks nav atļāvis darba izvietošana pirmā jautājuma a) daļā norādītajā trešās personas interneta vietnē, un attiecīgā gadījumā, vai viņš zināja vai viņam bija jāzina par to, ka turklāt darbs arī citādi iepriekš nav ticis publiskots ar tiesību īpašnieka piekrišanu?
- 2) a) Gadījumā, ja atbilde uz pirmā jautājuma a) daļu ir noraidoša, vai šādā gadījumā tā ir vai varētu būt izziņošana sabiedrībai, ja interneta vietne, uz kuru ved hipersaite, un līdz ar to darbs interneta lietotājiem ir pieejams, lai arī ne vienkārši, tādēļ hipersaites izvietošana būtiski atvieglo tā atrašanu?
- b) Vai atbildi uz otrā jautājuma a) daļu ietekmē tas, ka hipersaites ievietotājs zina vai viņam vajadzētu zināt par apstākli, ka interneta vietne, uz kuru ved hipersaite, interneta lietotāju sabiedrībai nav viegli atrodama?
- ”

- 3) Vai ir jāņem vērā citi apstākļi, atbildot uz jautājumu, vai tā ir izziņošana sabiedrībai, ja interneta vietnē tiek ievietota hipersaite, kas sniedz piekļuvi darbam, kurš iepriekš vēl nav ticis publiskots ar tiesību īpašnieka atļauju?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 25 Ar trim jautājumiem, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa jautā būtībā, vai un kādos iespējamajos apstākļos hipersaites izvietošana internetā uz aizsargātiem darbiem, kuri ir brīvi pieejami citā interneta vietnē bez autortiesību īpašnieka atļaujas, ir “izziņošana” sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē.
- 26 Šādā kontekstā tā šaubās tostarp par tāda fakta nozīmi, ka attiecīgie darbi nekādā citā veidā vēl nebija publicēti ar šī īpašnieka atļauju, ka šādu hipersaišu sniegšana būtiski atvieglo šo darbu atrašanu, jo interneta vietne, kurā tie ir pieejami visiem interneta lietotājiem, nav viegli atrodamā, un ka tas, kurš ievietoja šīs saites, zināja vai tam bija jāzina šie fakti, kā arī tas, ka šīs tiesību īpašnieks nebija atļāvis attiecīgo darbu publicēšanu pēdējā minētajā vietnē.
- 27 No Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izriet, ka dalībvalstīm ir pienākums nodrošināt, lai autoriem būtu ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu sabiedrībai, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tajā skaitā savu darbu publiskošanu tā, lai sabiedrības locekļi tiem varētu piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētajā laikā.
- 28 Atbilstoši šim noteikumam tādējādi autoriem ir preventīva rakstura tiesības, kas tiem ļauj iejaukties starp iespējamiem viņu darbu izmantotājiem un izziņošanu sabiedrībai, ko šie izmantotāji varētu būt iecerējuši veikt, lai to aizliegtu (skat. šajā ziņā spriedumus, 2012. gada 20. februāris, *SCF*, C-135/10, EU:C:1997:140, 75. punkts, un 2016. gada 16. marts, *Castelletti*, C-117/15, EU:C:1999:379, 30. punkts).
- 29 Tā kā Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktā netiek precizēts jēdziens “izziņošana” sabiedrībai, tā nozīme un tvērums nosakāmi, ņemot vērā šīs direktīvas mērķus un ņemot vērā kontekstu, kādā iekļaujas interpretētais noteikums (skat. šajā ziņā spriedumus, 2006. gada 17. decembris, *SGAE*, C-306/05, EU:C:2006:764, 33. un 34. punkts, kā arī 2011. gada 4. oktobris, *Football Association Premier League u.c.*, C-403/08 un C-429/08, EU:C:2011:631, 184. un 185. punkts).
- 30 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no Direktīvas 2001/29 preambulas 9. un 10. apsvēruma izriet, ka tās galvenais mērķis ir ieviest augstu autoru aizsardzības līmeni, kas tiem ļautu saņemt atbilstīgu atlīdzību par to darbu izmantošanu, tostarp izziņošanas sabiedrībai gadījumā. Līdz ar to jēdziens “izziņošana” sabiedrībai, kā turklāt tas ir skaidri noteikts šīs direktīvas preambulas 23. apsvērumā, ir jāsaprot plašā nozīmē (skat. šajā ziņā spriedumus, 2011. gada 4. oktobris, *Football Association Premier League u.c.*, C-429/08, EU:C:2011:631, 186. punkts, kā arī 2013. gada 7. marts, *ITV Broadcasting u.c.*, C-607/11, EU:C:2013:147, 20. punkts).
- 31 Tajā pašā laikā no Direktīvas 2001/29 preambulas 3. un 31. apsvēruma izriet, ka ar to veiktās saskaņošanas mērķis it īpaši elektroniskā vidē ir saglabāt taisnīgu līdzsvaru starp autortiesību un blakustiesību īpašnieku interesēm aizsargāt to intelektuālā īpašuma tiesības, kas tiek garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 17. panta 2. punktā, no vienas puses, un aizsargāto objektu lietotāju pamattiesību un interešu aizsardzību, it īpaši viņu vārda brīvību un informācijas brīvību, kas garantēta Hartas 11. pantā, kā arī sabiedrības intereses.
- 32 Kā Tiesa jau ir nospriedusi, “izziņošanas sabiedrībai” jēdziens apvieno divus vienlaicīgus elementus, proti, darba “izziņošanu” un tā izziņošanu “sabiedrībai” (spriedumi, 2014. gada 13. februāris, *Svensson u.c.*, C-466/12, EU:C:2014:76, 16. punkts, 2015. gada 19. novembris, *SBS Belgium*, C-325/14, EU:C:2015:764, 15. punkts, kā arī 2016. gada 31. maijs, *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 37. punkts).

- 33 Tiesa turklāt ir precizējusi, ka jēdziens “izziņošana sabiedrībai” ietver individualizētu vērtējumu (skat. spriedumu, 2012. gada 15. marts, *Phonographic Performance (Ireland)*, C-162/10, EU:C:2012:141, 29. punkts un tajā minētā judikatūra, par jēdzienu “publiskošana” Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/115/EK par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā (OV 2006, L 376, 28. lpp.) 8. panta 2. punkta izpratnē, tai šajā direktīvā ir tāds pats tvērums kā Direktīvā 2001/29 (skat. šajā ziņā spriedumu, 2016. gada 31. maijs, *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 33. punkts)).
- 34 Šādā novērtējumā ir jāņem vērā vairāki papildkritēriji, kas nav autonomi, bet ir savstarpēji saistīti. Tā kā šie kritēriji dažādās konkrētās situācijās var pastāvēt ar ļoti mainīgu intensitāti, tie ir jāpiemēro gan individuāli, gan savstarpējā mijiedarbībā (spriedumi, 2012. gada 15. marts, *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, 79. punkts; 2012. gada 15. marts, *Phonographic Performance (Ireland)*, EU:C:2012:141, 30. punkts, un 2016. gada 31. maijs, *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 35. punkts).
- 35 Šo kritēriju vidū Tiesa pirmkārt uzsvēra būtisko lomu, kas ir lietotājam, un tā iejaukšanās apzināto raksturu. Proti, šis lietotājs izziņo, kad, pilnībā apzinoties savas rīcības sekas, viņš saviem klientiem dod piekļuvi aizsargātam darbam un it īpaši tad, kad bez šādas iejaukšanās tā klienti principā nevarētu izmantot izplatīto darbu (skat. šajā ziņā spriedumus, 2012. gada 15. marts, *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, 82. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2012. gada 15. marts, *Phonographic Performance (Ireland)*, C-162/10, EU:C:2012:141, 31. punkts).
- 36 Otrkārt, tā precizēja, ka jēdziens “sabiedrība” nozīmē nenoteiktu adresātu skaitu un turklāt paredz diezgan lielu personu skaitu (skat. šajā ziņā spriedumus, 2012. gada 15. marts, *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, 84. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2012. gada 15. marts, *Phonographic Performance (Ireland)*, C-162/10, EU:C:2012:141, 33. punkts).
- 37 Turklāt no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka, lai varētu kvalificēt par “izziņošanu sabiedrībai”, aizsargāts darbs ir jāizziņo īpašā tehniskā veidā, kas atšķiras no līdz tam izmantotajiem vai, ja tāda nav, “jaunai sabiedrībai”, citiem vārdiem sakot, sabiedrībai, kuru autortiesību īpašnieks jau nav ņēmis vērā, atļaujot sākotnēji izziņot savu darbu sabiedrībai (spriedums, 2014. gada 13. februāris, *Svensson u.c.*, EU:C:2014:76, 24. punkts, kā arī rīkojums, 2014. gada 21. oktobris, *BestWater International*, C-348/13, nav publicēts, EU:C:2014:2315, 14. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 38 Treškārt, Tiesa ir nospriedusi, ka nozīme ir arī izziņošanas sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē peļņas gūšanas raksturam (skat. šajā ziņā spriedumus, 2011. gada 4. oktobris, *Football Association Premier League u.c.*, C-403/08, EU:C:2011:631, 204. punkts; 2012. gada 15. marts, *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, 88. punkts, kā arī 2012. gada 15. marts, *Phonographic Performance (Ireland)*, C-162/10, EU:C:2012:141, 36. punkts).
- 39 Tieši ņemot vērā šo kritērijus, ir jānovērtē, vai tādā situācijā, kāda tiek aplūkota pamatlietā, fakts, ka interneta vietnē ir ievietota hipersaite uz aizsargātiem darbiem, kuri ir brīvi pieejami citā interneta vietnē bez autortiesību īpašnieka atļaujas, ir “izziņošana” sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē.
- 40 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka 2014. gada 13. februāra spriedumā *Svensson u.c.* (C-466/12, EU:C:2014:76) Tiesa ir interpretējusi Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktu tādējādi, ka šajā pantā paredzētā “izziņošana” sabiedrībai nav hipersaišu izvietošana interneta vietnē uz darbiem, kas ir brīvi pieejami citā interneta vietnē. Šāda interpretācija tika arī apstiprināta 2014. gada 21. oktobra rīkojumā *BestWater International* (C-348/13, nav publicēts, EU:C:2014:2315) attiecībā uz šādām saitēm, kuras izmanto tā saukto “kadrēšanas” (*framing*) tehniku.

- 41 Tomēr no šo nolēmumu pamatojuma izriet, ka ar tiem Tiesa bija iecerējusi izteikties vienīgi par hipersaišu izvietojumu uz darbiem, kas ir darīti pieejami citā interneta vietnē ar īpašnieka atļauju, jo Tiesa ir secinājusi, ka nav notikusi izziņošana sabiedrībai, jo attiecīgā izziņošanas darbība nav tikusi veikta attiecībā uz jaunu sabiedrību.
- 42 Šajā kontekstā tā ir norādījusi, ka, ņemot vērā to, ka hipersaite un interneta vietne, uz kuru tā aizved, dod piekļuvi aizsargātam darbam vienā un tādā pašā tehniskā veidā, proti, internetā, šādi saitei ir jābūt adresētai jaunai sabiedrībai. Ja tā nav, it īpaši tādēļ, ka darbs ir jau brīvi pieejams visiem lietotājiem citā interneta vietnē ar autortiesību īpašnieku atļauju, šī darbība nevar tikt kvalificēta kā “izziņošana” sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē. Proti, tiklīdz un tā kā šis darbs ir brīvi pieejams interneta vietnē, kurai ļauj piekļūt hipersaitei, ir jāuzskata, ka, ja šī darba autortiesību īpašnieki ir atļāvuši šādu izziņošanu, kā sabiedrību tie ir ņēmuši vērā visus interneta lietotājus (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 16. februāris, *Svensson* u.c., EU:C:2014:76, 24.–28. punkts, kā arī rīkojumu, 2014. gada 21. oktobris, *BestWater International*, C-348/13, nav publicēts, EU:C:2014:2315, 15., 16. un 18. punkts).
- 43 Tādēļ ne no 2014. gada 13. februāra sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76), ne no 2014. gada 21. oktobra rīkojuma *BestWater International* (C-348/13, nav publicēts, EU:C:2014:2315) nebūtu jāsecina, ka hipersaišu izvietojšana interneta vietnē uz aizsargātiem darbiem, kas ir darīti brīvi pieejami citā interneta vietnē, bet bez šo darbu autortiesību īpašnieku atļaujas, principā būtu izslēdzama no jēdziena “izziņošana” sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē. Tieši pretēji, šie nolēmumi apstiprina šādas atļaujas nozīmi atbilstoši šim noteikumam, tam skaidri paredzot, ka katrai darba izziņošanai nepieciešama autortiesību īpašnieka atļauja.
- 44 *GS Media*, Vācijas, Portugāles un Slovākijas valdības, kā arī Eiropas Komisija tomēr norāda, ka, ja saišu izvietojšana uz citās interneta vietnēs publicētiem darbiem tiktu automātiski kvalificēta kā “izziņošana” sabiedrībai, lai gan šo darbu autortiesību īpašnieks nav atļāvis šādu publicēšanu internetā, tam būtu ļoti ierobežojošas sekas vārda brīvībai un informācijas brīvībai un netiktu ievērots pienācīgs līdzsvars, ko cenšas izveidot ar Direktīvu 2001/29 starp šo brīvību un sabiedrības interesēm, no vienas puses, kā arī autortiesību īpašnieku interesēm, ka tiek efektīvi aizsargāts to intelektuālais īpašums, no otras puses.
- 45 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka internetam ir būtiska loma vārdā brīvībā un informācijas brīvībā, ko garantē Hartas 11. pants, un ka hipersaites palīdz tā rīcībai, kā arī viedokļu un informācijas apmaiņai šajā tīklā, kam raksturīgs milzīgs informācijas daudzums.
- 46 Turklāt var izrādīties sarežģīti it īpaši indivīdiem, kuri vēlas izvietot šādas saites, pārbaudīt, vai interneta vietne, uz kuru vedina šīs saites, dod piekļuvi aizsargātiem darbiem, un attiecīgā gadījumā, vai šo darbu autortiesību īpašnieki ir atļāvuši tos publicēt internetā. Šāda pārliecināšanās izrādās vēl sarežģītāka, ja attiecībā uz šīm tiesībām ir izsniegtas apakšlicences. Turklāt interneta vietnes, kurai ļauj piekļūt hipersaitei, saturs var tikt grozīts pēc šīs saites izveidošanas, aizsargātos darbus ieskaitot, personām, kas izveidojušas šo saiti, noteikti par to neuzzinot.
- 47 Lai individuāli novērtētu “izziņošanas” sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta esamību, tad, ja hipersaite uz citā interneta vietnē brīvi pieejamu darbu ir ielikusi persona, kurai, šādi rīkojoties, nav bijis mērķis gūt peļņu, ir jāņem vērā tas, ka šī persona nezina un nevarēja saprātīgi zināt, ka šis darbs ir ticis publicēts internetā bez autortiesību īpašnieka atļaujas.
- 48 Proti, šāda persona, nododot šo darbu sabiedrības rīcībā, piedāvājot pārējiem interneta lietotājiem tiešu piekļuvi darbam (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *Svensson* u.c., C-466/12, EU:C:2014:76, 18.–23. punkts), parasti nerīkojas, pilnībā apzinoties savas rīcības sekas, kad sniedz klientiem piekļuvi darbam, kas internetā publicēts prettiesiski. Turklāt, tā kā attiecīgais darbs jau bija pieejams interneta vietnē, kurai var piekļūt ar hipersaites palīdzību, bez ierobežojumiem, visi interneta lietotāji principā jau varēja piekļūt tam bez šādas iejaukšanās.

- 49 Savukārt, ja tiek pierādīts, ka šī persona zināja vai tai bija jāzina, ka hipersaite, ko tā ir ievietojuši, sniedz piekļuvi internetā prettiesiski publicētam darbam, piemēram, tādēļ, ka to ir informējuši autortiesību īpašnieki, ir jāuzskata, ka šādas saites nodrošināšana ir “izziņošana” sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē.
- 50 Tāpat ir gadījumā, kad šī saite ļauj interneta vietnes lietotājiem, kurā ir šī saite, apiet ierobežojošus pasākumus, kas veikti saitē, kurā aizsargātais darbs atrodas, lai dotu publisku piekļuvi tikai abonentiem, šādas saites ievietošana tādējādi ir apzināta iejaukšanās, bez kuras minētie lietotāji nevarētu tikt pie izplatītajiem darbiem (pēc analogijas skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *Svensson* u.c., C-466/12, EU:C:2014:76, 27. un 31. punkts).
- 51 Turklāt, ja hipersaite ir izvietota ar mērķi gūt peļņu, no saišu izvietotāja var sagaidīt, ka viņš ir veicis nepieciešamās pārbaudes, lai pārliecinātos, ka attiecīgais darbs nav publicēts prettiesiski vietnē, uz kuru ved šīs hipersaites, tādēļ ir jāpieņem, ka šī izvietošana ir noritējusi, pilnībā apzinoties šī darba aizsargātību un to, ka autortiesību īpašnieks, iespējams, nav devis atļauju publikācijai internetā. Šādos apstākļos un ciktāl šis atspēkojamais pieņēmums netiek atspēkots, hipersaites uz internetā prettiesiski publicētu darbu ir “izziņošana” sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē.
- 52 Tomēr, ja nav jaunas sabiedrības, “izziņošana” sabiedrībai šī noteikuma izpratnē nebūs gadījumā, kas atgādināts šā sprieduma 40.–42. punktā, kad darbi, kuriem šīs hipersaites ļauj piekļūt, tika nodoti brīvai piekļuvei citā interneta vietnē ar īpašnieka piekrišanu.
- 53 Šāda Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta interpretācija nodrošina augstu aizsardzības līmeni autoru labā, ko cenšas panākt ar šo direktīvu. Proti, atbilstoši tam un minētās direktīvas 5. panta 3. punkta iezīmētajās robežās autortiesību īpašnieki var vērsties ne tikai pret sākotnējo sava darba publicēšanu interneta vietnē, bet arī pret jebkuru personu, kura peļņas nolūkos izvieto hipersaiti uz šajā vietnē prettiesiski publicētu darbu, kā arī šā sprieduma 49. un 50. punktā izklāstītajos apstākļos – pret personām, kas izvietojušas šādas saites bez peļņas gūšanas mērķa. Šajā ziņā ir tostarp jānorāda, ka šiem īpašniekiem bez izņēmuma ir iespēja informēt šādas personas par sava darba publikācijas internetā prettiesiskumu un vērsties pret šīm personām, ja tās atsakās izņemt šo saiti, bez iespējas šīm personām atsaukties uz kādu no minētajā 5. panta 3. punktā uzskaitītajiem izņēmumiem.
- 54 Kas attiecas uz pamatlietu, nav strīda par to, ka *GS Media* uztur vietni *GeenStijl* un ka tā ir nodrošinājusi hipersaites uz datnēm, kurās ir attiecīgās fotogrāfijas, kas tiek glabātas saitē *Filefactory*, peļņas nolūkos. Nav strīda arī par to, ka *Sanoma* nav ļāvusi publicēt šīs fotogrāfijas internetā. Turklāt no faktu izklāsta, kāds tas ir lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, šķiet, izriet, ka *GS Media* apzinājās pēdējo minēto faktu un ka tā tādējādi nevar atspēkot apgalvojumu, ka šo saišu izvietošana ir notikusi, pilnībā apzinoties šādas publicēšanas prettiesiskumu. Šādos apstākļos kļūst redzams, kas gan vēl jāpārbauda iesniedzējtiesai, ka, izvietojot šīs saites, *GS Media* ir “izziņojusi” sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, bez nepieciešamības novērtēt šajā kontekstā pārējos šīs tiesas norādītos apstākļus, kas minēti šā sprieduma 26. punktā.
- 55 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai noteiktu, vai tas, ka interneta vietnē ir izvietotas hipersaites uz aizsargātiem darbiem, kas ir brīvi pieejami citā interneta vietnē bez autortiesību īpašnieka atļaujas, ir “izziņošana” sabiedrībai šī noteikuma izpratnē, ir jānosaka, vai šīs saites bez peļņas gūšanas mērķa ir nodrošinājusi persona, kura nezināja vai nevarēja saprātīgi zināt par šo darbu publikācijas prettiesiskumu šajā citā interneta vietnē, vai, gluži pretēji, šīs saites ir nodrošinātas ar šādu mērķi; šādā gadījumā šāda zināšana ir prezumējama.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 56 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai noteiktu, vai tas, ka interneta vietnē ir izvietotas hipersaites uz aizsargātiem darbiem, kas ir brīvi pieejami citā interneta vietnē bez autortiesību īpašnieka atļaujas, ir “izziņošana” sabiedrībai šī noteikuma izpratnē, ir jānosaka, vai šīs saites bez peļņas gūšanas mērķa ir nodrošinājusi persona, kura nezināja vai nevarēja saprātīgi zināt par šo darbu publikācijas prettiesiskumu šajā citā interneta vietnē, vai, gluži pretēji, šīs saites ir nodrošinātas ar šādu mērķi; šādā gadījumā šāda zināšana ir prezumējama.

[Paraksti]